

POVELJA UJEDINJENIH NARODA

MI, NARODI UJEDINJENIH NARODA, ODLUČNI

da spasimo buduće naraštaje od užasa rata, koji je dva puta tijekom našega života nanio čovječanstvu neizrecive patnje,

da ponovno potvrdimo vjeru u temeljna prava čovjeka, u dostojanstvo i vrijednost čovjeka, kao i u ravnopravnost velikih i malih naroda,

da stvorimo uvjete potrebne za održavanje pravde i poštovanje obveza, koje proistjeću iz ugovora i ostalih izvora Međunarodnog prava,

da potpomažemo socijalni napredak i poboljšanje životnih prilika u većoj slobodi

PA U TU SVRHU

da budemo snošljivi i da živimo zajedno kao dobri susjedi, da ujedinimo svoje snage za održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti,

da prihvatimo načela i da uvedemo načine koji jamče da se neće upotrijebiti oružana sila osim ako je to u općem interesu,

da upotrijebimo Međunarodni mehanizam radi potpomaganja ekonomskog i socijalnog napretka sviju naroda,

ODLUČILI SMO DA ZDRUŽIMO SVOJE NAPORE ZA OSTVARENJE TIH CILJEVA.

Prema tome naše su vlade, preko predstavnika koji su se okupili u gradu San Franciscu i pokazali svoje punomoći u valjanom i propisnom obliku, priхватile ovu Povelju Ujedinjenih naroda i ovim osnivaju Međunarodnu organizaciju pod imenom Ujedinjeni narodi.

Glava I.

CILJEVI I NAČELA

Članak 1.

Ciljevi su Ujedinjenih naroda:

1. Održavati Međunarodni mir i sigurnosti i u tu svrhu: poduzimati djelotvorne kolektivne mjere radi sprečavanja i otklanjanja prijetnja miru, i radi suzbijanja čina agresije ili drugih narušenja mira, i ostvarivati mirnim sredstvima i u skladu s načelima pravde i Međunarodnog prava, uređenje ili rješenje međunarodnih sporova ili situacija koje bi mogli dovesti do narušenja mira;

2. Razvijati prijateljske odnose Među narodima, utemeljene na poštovanju načela ravnopravnosti i samoodređenja naroda, i poduzimati druge prikladne mjere za učvršćenje svjetskog mira;
3. Ostvarivati Međunarodnu suradnju rješavanjem međunarodnih problema ekonomске, socijalne, kulturne ili humanitarne prirode te razvijanjem i poticanjem poštovanja prava čovjeka i temeljnih sloboda za sve bez razlike s obzirom na rasu, spol, jezik ili vjeroispovjed;
4. Služiti kao središte za usklađivanje djelovanja naroda na postizavanju tih zajedničkih ciljeva.

Članak 2.

U ostvarivanju ciljeva navedenih u Članku 1, Organizacija i njezini Članovi djeluju u skladu s ovim načelima:

1. Organizacija se temelji na načelu suverene jednakosti svih svojih Članova.
2. Da bi se svim Članovima osigurala prava i blagodati koje proistječu iz Članstva, Članovi moraju u dobroj vjeri ispunjavati obveze koje su preuzeли u skladu s ovom Poveljom.
3. Članovi rješavaju svoje Međunarodne sporove mirnim sredstvima na takav način da ne ugroze Međunarodni mir i sigurnost, te pravdu.
4. Članovi se u svojim Međunarodnim odnosima suzdržavaju od prijetnje silom ili upotrebe sile koje su uperene protiv teritorijalne cjelovitosti ili političke nezavisnosti bilo koje države, ili su na bilo koji način nespojive s ciljevima Ujedinjenih naroda.
5. Članovi daju Organizaciji punu pomoć u svakoj akciji koju ona poduzima u skladu s ovom Poveljom i suzdržavaju se od pomaganja države protiv koje Ujedinjeni narodi poduzimaju preventivnu ili prisilnu akciju.
6. Organizacija osigurava da države koje nisu Članice Ujedinjenih naroda postupaju u skladu s ovim načelima koliko je to potrebno za održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti.
7. Ništa u ovoj Povelji ne ovlašćuje Ujedinjene narode da se miješaju u poslove koji po svojoj biti spadaju u unutrašnju nadležnost države, niti ne obvezuje Članove da takve poslove podnose na rješavanje prema ovoj Povelji; to načelo, Međutim, ne dira u primjenu prisilnih mjera na temelju glave VII.

Glava II.

Članstvo

Članak 3.

Iskonski su Članovi Ujedinjenih naroda države koje, pošto su sudjelovale na Konferenciji Ujedinjenih naroda o Međunarodnoj organizaciji u San Franciscu ili su prije toga potpisale Deklaraciju Ujedinjenih naroda od 1. siječnja 1942, potpišu ovu Povelju i ratificiraju je u skladu s Člankom 110.

Članak 4.

1. Članstvo u Ujedinjenim narodima otvoreno je za sve ostale miroljubive države koje prihvate obveze sadržane u ovoj Povelji i koje su po ocjeni Organizacije sposobne i voljne izvršavati te obveze.

2. Svaka se takva država prima u Članstvo Ujedinjenih naroda odlukom Opće skupštine na preporuku Vijeća sigurnosti.

Članak 5.

Opća skupština može na preporuku Vijeća sigurnosti suspendirati vršenje Članskih prava i povlastica Članu Ujedinjenih naroda protiv kojega je Vijeće sigurnosti poduzelo preventivnu ili prisilnu akciju. Vijeće sigurnosti može uspostaviti vršenje tih prava i povlastica.

Članak 6.

Opća skupština može na preporuku Vijeća sigurnosti isključiti iz Organizacije Člana Ujedinjenih naroda koji uporno krši načela sadržana u ovoj Povelji.

Glava III.

ORGANI

Članak 7.

1. Kao glavni organi Ujedinjenih naroda ustanovljuju se Opća skupština, Vijeće sigurnosti, Ekonomsko i socijalno vijeće, Starateljsko vijeće, Međunarodni sud i Tajništvo

2. U skladu s ovom Poveljom mogu se ustanoviti pomoćni organi za koje se ukaže potreba.

Članak 8.

Ujedinjeni narodi ne stavljuju nikakva ograničenja glede prava muškaraca i žena da sudjeluju u bilo kojem svojstvu i pod jednakim uvjetima u njihovim glavnim i pomoćnim organima.

Glava IV.

OPĆA SKUPŠTINA

Sastav

Članak 9

1. Opća skupština sastoji se od svih Članova Ujedinjenih naroda.
2. Svaki Član ima u Općoj skupštini najviše pet pred. stavnika.

Funkcije i ovlasti

Članak 10.

Opća skupština može raspravljati o svim pitanjima ili predmetima koji ulaze u okvir ove Povelje ili se odnose na, ovlasti i funkcije bilo kojeg organa predviđenog u ovoj Povelji, i može o tim pitanjima i predmetima davati preporuke Članovima Ujedinjenih naroda ili Vijeću sigurnosti, ili Članovima Ujedinjenih naroda i Vijeću sigurnosti, uz izuzetak predviđen u Članku 12.

Članak 11.

1. Opća skupština može razmatrati opća načela suradnje u održavanju Međunarodnog mira i sigurnosti, uključujući načela o razoružanju i reguliranju oružanja, te može glede tih načela davati preporuke Članovima ili Vijeću sigurnosti, ili i Članovima i Vijeću sigurnosti.
2. Opća skupština može raspravljati o svim pitanjima koja se odnose na održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti, a koja pred nju iznese bilo koji Član Ujedinjenih naroda ili Vijeće sigurnosti ili, u skladu s Člankom 35, stavak 2, Država koja nije Članica Ujedinjenih naroda, i može, uz izuzetak predviđen u Članku 12, glede svih takvih pitanja davati preporuke državi ili državama kojih se to tiče ili Vijeću sigurnosti, ili i državama i Vijeću sigurnosti. Svako takvo pitanje koje iziskuje akciju Opća skupština upućuje Vijeću sigurnosti prije ili poslije rasprave.
3. Opća skupština može upozoriti Vijeće sigurnosti na situacije za koje se čini da bi mogle ugroziti Međunarodni mir i sigurnost.
4. Ovlasti Opće skupštine izložene u ovom Članku ne ograničuju opće važenje Članka 10.

Članak 12.

1. Dok Vijeće sigurnosti glede nekog spora ili situacije obavlja funkcije koje su mu dodijeljene ovom Poveljom, Opća skupština ne može davati nikakve preporuke glede toga spora ili situacije, ako to Vijeće sigurnosti ne traži.
2. Glavni tajnik, uz pristanak Vijeća sigurnosti, priopćuje Općoj skupštini na svakom zasjedanju predmete koji se odnose na održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti, a kojima se bavi Vijeće sigurnosti; isto tako priopćuje Općoj skupštini ili Članovima

Ujedinjenih naroda, ako Opća skupština ne zasjeda, čim se Vijeće sigurnosti prestane baviti tim predmetima.

Članak 13.

1. Opća skupština potiče proučavanje i daje preporuke u svrhu:

- a) unapređivanja Međunarodne suradnje na političkom polju i poticanju progresivnog razvoja Međunarodnog prava i njegove kodifikacije;
- b) unapređivanja Međunarodne suradnje na ekonomskom, socijalnom, kulturnom, prosvjetnom i zdravstvenom polju, i pomaganja ostvarenja prava čovjeka i temeljnih sloboda za sve, bez razlike s obzirom na rasu, spol, jezik ili vjeroispovjed.

2. Ostale odgovornosti, funkcije i ovlasti Opće skupštine glede predmeta spomenutih naprijed u stavku i.b) izložene su u glavama IX. i X.

Članak 14.

Uz rezervu odredaba Članka 12, Opća skupština može preporučiti mjere za mirno uređenje svake situacije, bez obzira na njeno porijeklo, za koju drži da bi mogla štetiti općem blagostanju ili prijateljskim odnosima Među narodima, uključujući situacije nastale kršenjem odredaba ove Povelje u kojima se izlažu ciljevi i načela Ujedinjenih naroda.

Članak 15.

1. Opća skupština prima i razmatra godišnje i posebne izvještaje Vijeća sigurnosti; ti izvještaji obuhvaćaju prikaz mjera o kojima je Vijeće sigurnosti odlučilo i koje je poduzelo radi održavanja Međunarodnog mira i sigurnosti.

2. Opća skupština prima i razmatra izvještaje ostalih organa Ujedinjenih naroda.

Članak 16.

Opća skupština obavlja, s obzirom na Međunarodni sustav starateljstva, one funkcije koje su joj dodijeljene u glavama XII. i XIII., uključujući odobravanje starateljskih sporazuma za područja koja nisu naznačena kao strategijska.

Članak 17.

1. Opća skupština razmatra i odobrava proračun Organizacije.

2. Članovi snose troškove Organizacije kako ih raspodijeli Opća skupština.

3. Opća skupština razmatra i odobrava sve financijske i proračunske sporazume na specijaliziranim ustanovama spomenutima u Članku 57. i ispituje upravne proračune tih ustanova radi davanja preporuka odnosnim ustanovama

Glasovanje

Članak 18.

1. Svaki Član Opće skupštine ima jedan glas.

2. Odluke Opće skupštine o važnim pitanjima donose se dvotrećinskom većinom Članova koji su nazočni i glasuju. Kao važna pitanja smatraju se: preporuke koje se odnose na održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti, izbor nestalnih Članova Vijeća sigurnosti, izbor Članova Ekonomskog i socijalnog vijeća, izbor Članova Starateljskog vijeća u skladu sa stavkom 1.c) Članka 86, primanje novih Članova u Ujedinjene narode, suspenzija Članskih prava i povlastica, isključenje Članova, pitanja koja se odnose na djelovanje starateljskog sustava i proračunska pitanja.

3. Odluke o drugim pitanjima, uključujući određivanje novih kategorija pitanja o kojima treba odlučivati dvotrećinskom većinom, donose se većinom Članova koji su nazočni i glasuju.

Članak 19.

Član Ujedinjenih naroda koji je zaostao u plaćanju svojih financijskih priloga Organizaciji nema pravo glasa u Općoj skupštini ako iznos njegovih zaostataka dostiie ili prelazi iznos priloga koje duguje za protekle pune dvije godine. Opća skupština može, ipak, dopustiti tom Članu da glasuje ako riade da je neplaćanje uzrokovano okolnostima koje su neovisne od njegove volje.

Postupak

Članak 20.

Opća skupština sastaje se na redovita godišnja zasjedanja, a na izvanredna zasjedanja kada to traže prilike. Izvanredna zasjedanja saziva glavni tajnik na zahtjev Vijeća sigurnosti ili većine Članova Ujedinjenih naroda.

Članak 21.

Opća skupština propisuje svoj poslovnik. Ona za svako zasjedanje bira svoga predsjednika.

Članak 22.

Opća skupština može ustanoviti pomoćne organe koje smatra potrebnima za obavljanje svojih funkcija.

Glava V.

VIJEĆE SIGURNOSTI

Sastav

Članak 23.

1. Vijeće sigurnosti sastoji se od 15 Članova Ujedinjenih naroda. Republika Kina, Francuska, Savez Sovjetskih Socijalističkih Republika, Ujedinjeno Kraljevstvo Velike Britanije i Sjeverne Irske i Sjedinjene Američke Države stalni su Članovi Vijeća sigurnosti. Opća skupština bira deset drugih Članova Ujedinjenih naroda kao nestalne Članove Vijeća sigurnosti, vodeći osobito računa, u prvom redu, o doprinosu Članova Ujedinjenih naroda održavanju Međunarodnog mira i sigurnosti i ostalim ciljevima Organizacije, a također i o pravičnoj geografskoj raspodjeli.
2. Nestalni Članovi Vijeća sigurnosti biraju se na dvije godine. Prilikom prvog izbora nestalnih Članova, pošto broj Članova Vijeća sigurnosti bude povišen od jedanaest na petnaest, dva od četiri dodatna Člana izabrat će se na razdoblje od godine dana. Član kojemu je mandat prestao ne može se odmah ponovno birati.
3. Svaki Član Vijeća sigurnosti ima jednog predstavnika.

Funkcije i ovlasti

Članak 24.

1. Da bi se osigurala brza i djelotvorna akcija Ujedinjenih naroda, njihovi Članovi povjeravaju Vijeću sigurnosti prvenstvenu odgovornost za održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti, i pristaju da Vijeće sigurnosti radi u njihovo ime kad obavlja svoje dužnosti na temelju te odgovornosti.
2. U obavljanju tih dužnosti Vijeće sigurnosti djeluje u skladu s ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda. Posebne ovlasti koje su Vijeću sigurnosti date za obavljanje tih dužnosti izložene su u glavama VI, VII, VIII. i XII.
3. Vijeće sigurnosti podnosi Općoj skupštini na razmatranje godišnje, a po potrebi i posebne izvještaje.

Članak 25.

Članovi Ujedinjenih naroda suglasni su da prihvate i izvršavaju odluke Vijeća sigurnosti u skladu s ovom Poveljom.

Članak 26.

Da bi se potaklo uspostavljanje i održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti uz što manje odvajanje ljudskih i ekonomskih izvora svijeta za oružanje, Vijeće sigurnosti ima zadatku da, uz pomoć Odbora vojnog štaba predviđenog u Članku 47, izradi planove koji se podnose Članovima Ujedinjenih naroda radi usposta vljanja sustava za reguliranje oružanja.

Glasovanje

Članak 27.

1. Svaki Član Vijeća sigurnosti ima jedan glas.
2. Odluke Vijeća sigurnosti o pitanjima postupka donose se potvrđnim glasovima devetorice Članova.
3. Odluke Vijeća sigurnosti o svim ostalim pitanjima donose se potvrđnim glasovima devetorice Članova, uključujući glasove svih stalnih Članova, time da se stranka spora suzdrži od glasovanja kod odluka na temelju glave VI. i na temelju stavka 3. Članka 52.

Postupak

Članak 28.

1. Vijeće sigurnosti organizirano je tako da može neprestano djelovati. U tu svrhu svaki Član Vijeća sigurnosti ima u svako doba predstavnika u sjedištu Organizacije.
2. Vijeće sigurnosti održava povremene sastanke na kojima svakoga njegovog Člana može, ako on to želi, zastupati Član vlade ili neki drugi posebno određeni predstavnik.
3. Vijeće sigurnosti može održavati sastanke izvan sjedišta Organizacije na takvim mjestima koja po njegovu sudu najbolje olakšavaju njegov rad.

Članak 29.

Vijeće sigurnosti može ustanoviti pomoćne organe koje smatra potrebnima za obavljanje svojih funkcija.

Članak 30.

Vijeće sigurnosti propisuje svoj poslovnik u kojem utvrđuje i način biranja svoga predsjednika.

Članak 31.

Svaki Član Ujedinjenih naroda koji nije Član Vijeća sigurnosti može sudjelovati, bez prava glasa, u raspravljanju svakog pitanja podnesenog Vijeću sigurnosti, kad god Vijeće smatra da se njime posebno diraju interesi toga Člana

Članak 32.

Ako je bilo koji Član Ujedinjenih naroda koji nije Član Vijeća sigurnosti ili bilo koja država koja nije Članica Ujedinjenih naroda stranka spora koji se razmatra pred Vijećem sigurnosti, poziva se da sudjeluje, bez prava glasa, u raspravljanju tog spora. Vijeće sigurnosti određuje uvjete koje smatra pravednima za sudjelovanje države koja nije Članica Ujedinjenih naroda.

Glava VI.
MIRNO RJEŠAVANJE SPOROVA

Članak 33.

1. Stranke svakog spora kojeg bi nastavljanje moglo dovesti u opasnost održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti moraju prije svega tražiti rješenje pomoću pregovora, ankete, posredovanja, mirenja, arbitraže, sudskog rješavanja, obraćanja regionalnim ustanovama ili sporazumima ili pomoću drugih mirnih sredstava prema vlastitom izboru.
2. Vijeće sigurnosti, kad smatra potrebnim, poziva stranke da riješe svoj spor pomoću tih sredstava.

Članak 34.

Vijeće sigurnosti može ispitivati svaki spor ili svaku situaciju koja bi mogla dovesti do Međunarodnog trvenja ili ižazvati spor da utvrdi može li nastavljanje toga spora ili te situacije ugroziti održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti.

Članak 35.

1. Svaki Član Ujedinjenih naroda može upozoriti Vijeće sigurnosti ili Opću skupštinu na svaki spor ili situaciju kojih je priroda izložena u Članku 34.
2. Država koja nije Članica Ujedinjenih naroda može upozoriti Vijeće sigurnosti ili Opću skupštinu na svaki spor u kome je ona stranka, ako za taj spor prethodno prihvati obveze o mirnom rješavanju propisane u ovoj Povelji.
3. Postupak Opće skupštine u predmetima na koje je upozorena na temelju ovoga Članka ravna se po odredbama Članaka 11. i 12.

Članak 36.

1. U svakom času razvoja spora, koji je priroda izložena u Članku 33. ili situacije iste prirode, Vijeće sigurnosti može preporučiti prikladne postupke ili načine uređenja.
2. Vijeće sigurnosti uzima u obzir svaki postupak za rješavanje spora koji su stranke već bile usvojile.
3. Kada daje preporuke na temelju ovoga Članka, Vijeće sigurnosti uzima također u obzir da bi stranke u pravilu morale pravne sporove iznijeti pred Međunarodni sud u skladu s odredbama Statuta Suda.

Članak 37.

1. Ako stranke spora, koji je priroda izložena u Članku 33, ne uspiju spor riješiti sredstvima spomenutima u tom Članku, one ga iznose pred Vijeće sigurnosti.

2. Ako Vijeće sigurnosti smatra da nastavljanje spora može doista dovesti u opasnost održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti, ono odlučuje da li će poduzeti akciju na temelju Članka 36. ili će preporučiti uvjete rješenja koje smatra prikladnima.

Članak 38.

Ne dirajući odredbe Članaka 33. do 37. Vijeće sigurnosti može, ako to zahtijevaju sve stranke spora, dati strankama preporuke radi mirnog rješavanja toga spora.

Glava VII.

DJELOVANJE U SLUČAJU PRIJETNJE MIRU, NARUŠENJA MIRA I ĆINA AGRESIJE

Članak 39.

Vijeće sigurnosti utvrđuje postojanje svake prijetnje miru, narušenja mira ili čina agresije i daje preporuke ili odlučuje koje će se mijere poduzeti u skladu s Člancima 41. i 42. radi održavanja ili uspostavljanja Međunarodnog mira i sigurnosti.

Članak 40.

Da bi se spriječilo pogoršanje situacije, Vijeće sigurnosti, prije nego što dade preporuke ili odluči o mjerama predviđenima u Članku 39, može pozvati odnosne stranke da se pridržavaju privremenih mjera koje ono smatra potrebnima ili poželjnima. Te privremene mjere nipošto ne diraju u prava, zahtjeve ili položaj odnosnih stranaka. Vijeće sigurnosti uzima primjерeno u obzir neprihvatanje tih privremenih mjera.

Članak 41.

Vijeće sigurnosti može odlučiti kakve mjere, koje ne uključuju upotrebu oružane sile, treba poduzeti da se provedu u djelu njegove odluke, i može pozvati Članove Ujedinjenih naroda da primijene te mjere. One mogu obuhvatiti potpuni ili djelomični prekid ekonomskih odnosa te željezničkih, pomorskih, zračnih, poštanskih, telegrafskih, radio i drugih sredstava veze, kao i prekid diplomatskih odnosa.

Članak 42.

Ako Vijeće sigurnosti smatra da mjere predviđene u članku 41. ne bi odgovarale ili ako se pokazalo da ne odgovaraju, ono može, pomoću zračnih, pomorskih ili kopnenih snaga, poduzeti takvu akciju kakvu smatra potrebnom za održavanje ili uspostavljanje Međunarodnog mira i sigurnosti. Ta akcija može obuhvatiti demonstracije, blokadu i druge operacije zračnih, pomorskih ili kopnenih snaga Ujedinjenih naroda.

Članak 43.

1. Da bi pridonijeli održavanju Međunarodnog mira i sigurnosti, svi se Članovi Ujedinjenih naroda obvezuju da će staviti na raspolaganje Vijeću sigurnosti, na njegov poziv i u skladu s posebnim sporazumom ili sporazumima, oružane snage, pomoći olakšice, uključujući pravo prolaska, potrebne za održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti.

2. Takav sporazum ili sporazumi određuju brojno stanje i vrste snaga, stupanj njihove pripravnosti i njihov opći raspored, kao i prirodu olakšica i pomoći koje treba pružiti.

3. O sporazumu ili sporazumima povest će se na poticaj Vijeća sigurnosti pregovori što je prije moguće. Njih sklapaju Vijeće sigurnosti i Članovi, ili Vijeće sigurnosti i skupine Članova, a države potpisnice treba da ih ratificiraju u skladu sa svojim ustavnim propisima.

Članak 44.

Kad Vijeće sigurnosti odluči upotrijebiti silu, prije nego što pozove Člana koji nije u njemu zastupan da u ispunjenju obveza preuzetih na temelju Članka 43. dade oružane snage, mora pozvati toga Člana, ako on to želi, da sudjeluje u odlukama Vijeća sigurnosti koje se odnose na upotrebu kontingenata oružanih snaga toga Člana.

Članak 45.

Da bi se Ujedinjeni narodi osposobili za poduzimanje hitnih vojnih mjer, Članovi drže neposredno raspoložive kontingenete svojih zračnih snaga radi zajedničke Međunarodne prisilne akcije. Iako i stupanj pripravnosti tih kontingenata i planove za njihovu zajedničku akciju, u granicama određenima posebnim sporazumom ili sporazumima spomenutima u Članku 43, određuje Vijeće sigurnosti uz pomoći Odbora vojnog štaba.

Članak 46.

Vijeće sigurnosti izrađuje uz pomoći Odbora vojnog štaba planove za upotrebu oružanih snaga.

Članak 47.

1. Osniva se Odbor vojnog štaba da savjetuje i pomaže Vijeću sigurnosti u svim pitanjima koja se tiču vojnih sredstava za, održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti, upotrebe i zapovjedništva snaga stavljenih na njegovo raspolaganje, reguliranja oružanja i eventualno razoružanje.
2. Odbor vojnog štaba sastoji se od načelnika štabova stalnih Članova Vijeća sigurnosti ili njihovih zastupnika. Odbor poziva svakog Člana Ujedinjenih naroda koji nije stalno zastupan u njemu da mu se pridruži kada djelotvorno izvršenje zadataka Odbora zahtijeva sudjelovanje toga Člana u njegovu radu.
3. Odbor vojnog štaba odgovoran je pod vodstvom Vijeća sigurnosti, za, strategijsko vođenje svih oružanih snaga stavljenih na raspolaganje Vijeću sigurnosti. Naknadno će se razraditi pitanja koja se tiču zapovijedanja tim snagama.

4. Odbor vojnog štaba može ustanoviti regionalne podobore uz odobrenje Vijeća sigurnosti i nakon konzultacije s odgovarajućim regionalnim ustanovama.

Članak 48.

1. Mjere potrebne za izvršenje odluka Vijeća sigurnosti radi održavanja Međunarodnog mira i sigurnosti poduzimaju svi Članovi Ujedinjenih naroda ili neki od njih, kako to Vijeće sigurnosti odredi.
2. Te odluke izvršuju Članovi Ujedinjenih naroda neposredno i svojim djelovanjem u odgovarajućim Međunarodnim ustanovama kojih su Članovi.

Članak 49.

Članovi se Ujedinjenih naroda udružuju da bi se uza-jamno pomagali u izvršenju mjera o kojima odluči Vijeće sigurnosti.

Članak 50.

Ako je Vijeće sigurnosti poduzelo preventivne ili prisilne mjere protiv bilo koje države, svaka druga država, Članica ili nečlanica Ujedinjenih naroda, ako se nalazi u posebnim ekonomskim teškoćama zbog izvršenja tih mjera, ima pravo da se konzultira s Vijećem sigurnosti o rješavanju tih teškoća.

Članak 51.

Ništa u ovoj Povelji ne dira prirodno pravo individualne ili kolektivne samoobrane u slučaju oružanog napada na nekoga Člana Ujedinjenih naroda sve dok Vijeće sigurnosti ne poduzme mjere potrebne za održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti. Mjere koje Članovi poduzmu u vršenju toga prava samoobrane odmah se dojavljaju Vijeću sigurnosti i nipošto ne diraju u ovlasti i dužnosti Vijeća sigurnosti da na temelju ove Povelje djeluje svakog časa na način koji smatra potrebnim za održavanje ili uspostavljanje Međunarodnog mira i sigurnosti.

Glava VIII.

REGIONALNI SPORAZUMI

Članak 52.

1. Ništa u ovoj Povelji ne isključuje postojanje regionalnih sporazuma ili ustanova za rješavanje predmeta koji se tiču održavanja Međunarodnog mira i sigurnosti, a koji su prikladni za regionalnu akciju, time da su ti sporazumi ili ustanove i njihovo djelovanje sukladni ciljevima i načelima Ujedinjenih naroda.
2. Članovi Ujedinjenih naroda koji sklapaju takve sporazume ili osnivaju takve ustanove moraju uložiti sve svoje napore da postignu mirno rješenje lokalnih sporova

putem tih regionalnih sporazuma ili ustanova prije nego što ih iznesu pred Vijeće sigurnosti.

3. Vijeće sigurnosti potiče razvoj mirnog rješavanja lokalnih sporova putem takvih regionalnih sporazuma ili ustanova, bilo na inicijativu zainteresiranih država, bilo na vlastitu inicijativu.

4. Ovaj Članak nipošto nije na štetu primjene Članaka 34. i 35.

Članak 53.

1. Vijeće sigurnosti upotrebljava, gdje je to prikladno, regionalne sporazume ili ustanove za provođenje prisilne akcije koju je ono odredilo. Međutim, nikakva se prisilna akcija ne poduzima na temelju regionalnih sporazuma ili od regionalnih ustanova bez ovlaštenja Vijeća sigurnosti, uz izuzetak mjera protiv svake neprijateljske države definirane u stavku 2. ovoga Članka, a koje su mjere predviđene na temelju Članka 107. ili u regionalnim sporazumima upravljenima protiv obnavljanja agresivne politike od strane takve države sve do časa kada, na zahtjev zainteresiranih vlada, Organizacija bude mogla preuzeti odgovornost za sprečavanje nove agresije od strane takve države.

2. Izraz "neprijateljska država" upotrijebljen u stavku 1. ovoga Članka, primjenjuje se na svaku državu koja je za drugoga svjetskog rata bila neprijateljica bilo koje potpisnice ove Povelje.

Članak 54.

Vijeće sigurnosti treba da u svako doba bude potpuno obavještavano o djelatnostima koje se poduzimaju ili namjeravaju poduzeti na temelju regionalnih sporazuma ili od strane regionalnih ustanova za održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti.

Glava IX.

MEDUNARODNA EKONOMSKA I SOCIJALNA SURADNJA

Članak 55.

1. Da bi se stvorili uvjeti stabilnosti i blagostanja potrebni za mirne i prijateljske odnose Među narodima, utemeljene na poštovanju načela ravnopravnosti i samoodređenja naroda, Ujedinjeni narodi unapređuju:

- a) podizanje životnog standarda, punog zaposlenja i uvjeta ekonomskog i socijalnog napretka i razvoja;
- b) rješavanje međunarodnih ekonomskih, socijalnih, zdravstvenih i srodnih problema, kao i Međunarodnu suradnju na polju kulture i prosvjete;
- c) opće i stvarno poštovanje prava čovjeka i temeljnih sloboda za sve bez razlike s obzirom na rasu, spol, jezik ili vjeroispovijed.

Članak 56.

Svi se Članovi obvezuju da zajednički i pojedinačno djeluju u suradnji s Organizacijom na postizavanju ciljeva izloženih u Članku 55.

Članak 57.

1. Razne specijalizirane ustanove, koje su osnovane Međuvladinim sporazumima i imaju široki Međunarodni djelokrug, određen u njihovim temeljnim statutima, na ekonomskom, socijalnom, kulturnom, prosvjetnom, zdravstvenom i srodnim poljima, povezuju se s Ujedinjenim narodima u skladu s odredbama Članka 63.

2. Te ustanove, tako povezane s Ujedinjenim narodima, nazivaju se dalje "specijalizirane ustanove".

Članak 58.

Organizacija daje preporuke za usklađivanje politike i djelatnosti specijaliziranih ustanova.

Članak 59

Kad je to prikladno, Organizacija potiče pregovore između zainteresiranih ustanova, potrebnih za ostvarenje ciljeva izloženih u Članku ss.

Članak 60.

Odgovornost za obavljanje funkcija Organizacije izloženih u ovoj glavi pripada Općoj skupštini i, pod njezinim vodstvom, Ekonomskom i socijalnom vijeću koje u tu svrhu ima ovlasti izložene u glavi X.

Glava X.

EKONOMSKO I SOCIJALNO VIJEĆE

Sastav

Članak 61.

1. Ekonomsko i socijalno vijeće sastoji se od pedeset četiri Člana Ujedinjenih naroda, koje bira Opća Skupština.

2. Uz rezervu odredaba stavka 3, osamnaest Članova Ekonomskog i socijalnog vijeća biraju se svake godine na razdoblje od tri godine. Član kojemu je mandat istekao može se odmah ponovno birati.

3. Kod prvog izbora pošto broj Članova Ekonomskog i socijalnog vijeća bude povećan od dvadeset sedam na pedeset četiri, dvadeset sedam Članova izabrat će se

povrh onih koji budu izabrani umjesto devet Članova kojima mandat prestaje krajem te godine. Mandat devetorice od tih dodatnih dvadeset sedam Članova istječe nakon godine dana, a mandat druge devetorice nakon dvije godine, kako to odredi Opća Skupština.

4. Svaki Član Ekonomskog i socijalnog vijeća ima jednog predstavnika.

Funkcije i ovlasti

Članak 62.

1. Ekonomsko i socijalno vijeće može izrađivati ili poticati izradu studija i izvještaja o Međunarodnim ekonomskim, socijalnim, kulturnim, prosvjetnim, zdravstvenim i srodnim predmetima, i može o svim tim predmetima davati preporuke Općoj skupštini, Članovima Ujedinjenih naroda i zainteresiranim specijaliziranim ustanovama.

2. Ono može davati preporuke radi unapređenja stvarnog poštovanja prava čovjeka i temeljnih sloboda za sve.

3. Ono može pripremati nacrte konvencija o predmetima koji spadaju u njegovu nadležnost radi podnošenja Općoj skupštini.

4. Ono može, u skladu s pravilima koja utvrđuju Ujedinjeni narodi, sazivati Međunarodne konferencije o predmetima koji spadaju u njegovu nadležnost.

Članak 63.

1. Ekonomsko i socijalno vijeće može sa svakom od ustanova spomenutih u Članku 57. sklopiti sporazume kojima se određuju uvjeti pod kojima se dotična ustanova povezuje s Ujedinjenim narodima. Takvi sporazumi podnose se na odobrenje Općoj skupštini.

2. Ono može usklađivati djelatnosti specijaliziranih ustanova putem konzultacije s njima i putem preporuka tim ustanovama, kao i preporuka Općoj skupštini i Članovima Ujedinjenih naroda.

Članak 64.

1. Ekonomsko i socijalno vijeće može poduzimati prikladne mjere da dobije redovite izvještaje od specijaliziranih ustanova. Ono se može sporazumjeti s Članovima Ujedinjenih naroda i sa specijaliziranim ustanovama da bi dobilo izvještaje o mjerama poduzetim radi izvršenja njegovih preporuka i preporuka Opće skupštine o predmetima koji spadaju u njegovu nadležnost.

2. Ono može priopćavati Općoj skupštini primjedbe na te izvještaje.

Članak 65.

Ekonomsko i socijalno vijeće može pružati informacije Vijeću sigurnosti i pomagati mu na njegov zahtjev. Članak 66.

1. Ekonomsko i socijalno vijeće obavlja one funkcije koje spadaju u njegovu nadležnost u svezi s izvršenjem preporuka Opće skupštine.
2. Ono može, uz odobrenje Opće skupštine, pružati usluge na zahtjev Članova Ujedinjenih naroda i na zahtjev specijaliziranih ustanova.
3. Ono obavlja druge funkcije koje su navedene drugdje u ovoj Povelji ili koje mu može dodijeliti Opća skupština.

Glasovanje

Članak 67.

1. Svaki Član Ekonomskog i socijalnog vijeća ima jedan glas.
2. Odluke se Ekonomskog i socijalnog vijeća donose većinom Članova koji su nazočni i glasuju.

Postupak

Članak 68.

Ekonomsko i socijalno vijeće osniva komisije za ekonomska i socijalna pitanja i za unapređenje prava čovjeka, kao i sve druge komisije potrebne za obavljanje svojih funkcija.

Članak 69.

Ekonomsko i socijalno vijeće poziva svakog Člana Ujedinjenih naroda da bez prava glasa sudjeluje u njegovim raspravama o svakom predmetu koji se osobito tiče njegova interesa.

Članak 70.

Ekonomsko i socijalno vijeće može poduzeti mjere da bi predstavnici specijaliziranih ustanova sudjelovali bez prava glasa u njegovim raspravama i u raspravama svih komisija koje je ono osnovalo, kao i da bi njegovi predstavnici sudjelovali u raspravama specijaliziranih ustanova.

Članak 71.

Ekonomsko i socijalno vijeće može poduzeti prikladne mjere za konzultacije s nevladinim organizacijama koje se bave predmetima iz njegove nadležnosti. Takve se mjere mogu utanačiti s Međunarodnim organizacijama i, ako je potrebno, s nacionalnim organizacijama, nakon konzultacije sa zainteresiranim Članom Ujedinjenih naroda.

Članak 72.

1. Ekonomsko i socijalno vijeće propisuje svoj poslovnik u kojemu utvrđuje i način biranja svoga predsjednika.
2. Ekonomsko i socijalno vijeće sastaje se prema potrebi u skladu sa svojim poslovnikom, koji sadržava i. odredbe o sazivanju sastanaka na zahtjev većine njegovih Članova.

Glava XI.

DEKLARACIJA O NESAMOUPRAVNIM PODRUČJIMA

Članak 73.

Članovi Ujedinjenih naroda koji su odgovorni ili preuzmu odgovornost za upravljanje područjima kojih pučanstvo još nije postiglo punu mjeru samouprave priznaju načelo da su interesi stanovnika tih područja prvenstveni. Oni prihvaćaju kao svetu dužnost obvezu da što je više moguće unapređuju, unutar sustava Međunarodnog mira i sigurnosti uspostavljenog ovom Poveljom, blagostanje stanovnika tih područja, te u tu svrhu:

- a) da osiguravaju, poštujući kulturu odnosnog pučanstva, njihov politički, ekonomski, socijalni i prosvjetni napredak, pravedno postupanje s njima i njihovu zaštitu protiv zloupotreba;
- b) da razvijaju samoupravu, vodeći računa o političkim težnjama tog pučanstva i potpomažući ih u postepenom razvijanju njihovih slobodnih političkih ustanova, u skladu s posebnim okolnostima svakog područja i njegova pučanstva te raznim stupnjevima njegova napretka;
- c) da učvršćuju Međunarodni mir i sigurnosni;
- d) da unapređuju konstruktivne mjere razvoja, političke istraživačke radove, surađuju Međusobno i kada i gdje je umjesno, sa specijaliziranim Međunarodnim tijelima radi stvarnog postizavanja socijalnih, ekonomskih i znanstvenih ciljeva izloženih u ovom Članku;
- e) da redovito dostavljaju, radi obavještavanja, a uz ograničenja koja zahtijevaju sigurnost i ustavni obziri, glavnom tajniku statističke i druge informacije tehničke prirode koje se odnose na ekonomске, socijalne i prosvjetne prilike u područjima za koje su odgovorni, izuzev ona područja na koja se odnose glave XII. i XIII.

Članak 74.

Članovi se Ujedinjenih naroda također slažu da se njihova politika glede područja na koje se odnosi ova glava, kao i glede njihovih matičnih područja, mora temeljiti na općem načelu dobrog susjedstva na socijalnom, ekonomskom i trgovackom polju, vodeći računa o interesima i blagostanju ostalog svijeta.

Glava XII.

MEĐUNARODNI SUSTAV STARATELJSTVA

Članak 75.

Ujedinjeni narodi ustanovljuju pod svojim vodstvom Međunarodni sustav starateljstva za upravljanje područjima koja bi mu se mogla podvrgnuti na temelju posebnih naknadnih sporazuma i za nadzor nad tim područjima. Ta se područja dalje nazivaju "starateljska područja".

Članak 76.

Temeljni zadaci sustava starateljstva, u skladu s ciljevima Ujedinjenih naroda izloženima u Članku 1. ove Povelje, jesu:

- a) jačati Međunarodni mir i sigurnost;
- b) unapređivati politički, ekonomski, socijalni i prosvjetni napredak stanovnika starateljskih područja i njihov progresivni razvoj prema samoupravi ili nezavisnosti, kako to odgovara posebnim okolnostima svakog područja i njegova pučanstva te slobodno izraženim željama odnosnog pučanstva i kako to određuje svaki sporazum o starateljstvu;
- c) poticati poštovanje prava čovjeka i temeljnih sloboda za sve bez razlike s obzirom na rasu, spol, jezik ili vjeroispovijed, i razvijati osjećaj Međuzavisnosti naroda svijeta;
- d) osigurati jednako postupanje na socijalnom, ekonomskom i trgovačkom polju za sve Članove Ujedinjenih naroda i njihove države, kao i jednako postupanje prema potonjima u pravosuđu, ne dirajući u postizavanje navedenih ciljeva i uz rezervu odredaba Članka 80.

Članak 77.

1. Starateljski se sustav primjenjuje na područja ovih kategorija koja bi mu se podvrgnula starateljskim sporazumima:

- a) područja koja su sada pod mandatom;
- b) područja koja mogu biti odvojena od neprijateljskih država kao posljedica drugoga svjetskog rata;
- c) područja koja države, odgovorne za upravljanje njima, dobrovoljno podvrgnu tom sustavu.

2. Naknadni će sporazum odrediti koja će se područja navedenih kategorija staviti pod starateljski sustav i pod kojim uvjetima.

Članak 78.

Starateljski se sustav ne primjenjuje na zemlje koje su postale Članice Ujedinjenih naroda, Među kojima se odnosi moraju temeljiti na poštovanju načela suverene jednakosti.

Članak 79.

Uvjeti starateljstva za svako područje koje se ima podvrgnuti tom sustavu, kao i svaka preinaka ili izmjena, utvrđuju se sporazumom između neposredno zainteresiranih država, uključujući i mandatorsku vlast, ako se radi o područjima pod mandatom nekoga Člana Ujedinjenih naroda, i odobravaju se sukladno Člancima 83. i 85.

Članak 80.

1. Izuzimajući ono što može biti dogovorenog u pojedinim starateljskim sporazumima sklopljenima na temelju Članaka 77, 79. i 81, kojima se svako područje podvrgava starateljskom sustavu, i sve dok ne budu sklopljeni ti sporazumi, ništa se u ovoj glavi neće tumačiti kao da izravno ili neizravno bilo u čemu mijenja bilo koje pravo neke države ili nekog naroda, ili odredbe važećih međunarodnih akata kojih bi Članovi Ujedinjenih naroda bili stranke.

2. Stavak 1. ovoga Članka ne smije se tumačiti kao razlog odugovlačenja ili odgađanja pregovora i sklapanja sporazuma o podvrgavanju mandatskih i drugih područja starateljskom sustavu kakav je predviđen u Članku 77.

Članak 81.

Sporazum o starateljstvu obuhvaća u svakom slučaju uvjete pod kojima će se upravljati starateljskim područjem i određuje vlast koja će njime upravljati. Ta vlast, koja se dalje naziva "upravna vlast", može biti jedna država ili više njih ili sama Organizacija.

Članak 82.

Starateljski sporazum može odrediti jednu ili više strategijskih zona, koje mogu obuhvatiti cjelinu ili dio starateljskog područja na koje se primjenjuje sporazum, ne dirajući posebni sporazum ili sporazume sklopljene na temelju Članka 43.

Članak 83.

1. Vijeće sigurnosti obavlja sve funkcije Ujedinjenih naroda koje se odnose na strategijske zone, uključujući odobravanje uvjeta starateljskih sporazuma i njihove preinake ili izmjene.
2. Temeljni zadaci izloženi u Članku 76. primjenjuju se na pučanstvo svake strategijske zone.
3. Pridržavajući se odredaba starateljskih sporazuma i vodeći računa o zahtjevima sigurnosti, Vijeće sigurnosti koristi pomoć Starateljskog vijeća u obavljanju funkcija

Ujedinjenih naroda s naslova starateljskog sustava koji se odnose na političke, ekonomске, socijalne i prosvjetne predmete u strategijskim zonama.

Članak 84.

Upravna je vlast dužna osigurati da starateljsko područje dade svoj doprinos održavanju Međunarodnog mira i sigurnosti. U tu svrhu ona može upotrijebiti dobrovoljačke snage, olakšice i pomoći starateljskog područja radi ispunjenja obveza preuzetih glede toga prema Vijeću sigurnosti, kao i radi osiguranja lokalne obrane i održavanja zakonitosti i poretku unutar starateljskog područja.

Članak 85.

1. Opća skupština obavlja funkcije Ujedinjenih naroda koje se odnose na starateljske sporazume za sve zone koje nisu naznačene kao strategijske, uključujući odobravanje uvjeta starateljskih sporazuma i njihove preinake ili izmjene.

2. Starateljsko vijeće, koje djeluje pod vodstvom Opće skupštine, pomaže Općoj skupštini u obavljanju tih funkcija.

Glava XIII.

STARATELJSKO VIJEĆE

Sastav

Članak 86.

1. Starateljsko vijeće sastoji se od ovih Članova Ujedinjenih naroda:

- a) Članova koji upravljaju starateljskim područjima
- b) onih od Članova koji su poimence navedeni u Članku 23, a koji ne upravljaju starateljskim područjima;
- c) toliko drugih Članova, koje bira Opća skupština na tri godine, koliko je potrebno da bi ukupni broj Članova Starateljskog vijeća bio jednako podijeljen između Članova Ujedinjenih naroda koji upravljaju starateljskim područjima i onih koji njima ne upravljaju.

2. Svaki Član Starateljskog vijeća određuje jednu posebno kvalificiranu osobu da ga zastupa u Vijeću.

Funkcije i ovlasti

Članak 87.

Opća skupština i pod njezinim vodstvom Starateljsko vijeće mogu u obavljanju svojih funkcija:

- a) razmatrati izvještaje koje podnosi upravna vlast;
- b) primati peticije i ispitivati ih, konzultirajući se s upravnom vlasti;
- c) odrediti povremene obilaske odnosnih starateljskih područja u vrijeme dogovorenog s upravnom vlasti;
- d) poduzimati te i druge djelatnosti u skladu s uvjetima starateljskih sporazuma.

Članak 88.

Starateljsko vijeće sastavlja upitnik o političkom, ekonomskom, socijalnom i prosvjetnom napretku stanovnika svakoga starateljskog područja; upravna vlast, za svako starateljsko područje u nadležnosti Opće skupštine, upućuje Općoj skupštini godišnji izvještaj na temelju toga upitnika.

Glasovanje

Članak 89.

- 1. Svaki Član Starateljskog vijeća ima jedan glas.
- 2. Odluke se Starateljskog vijeća donose većinom Članova koji su nazočni i glasuju.

Postupak

Članak 90.

- 1. Starateljsko vijeće propisuje svoj poslovnik, u kojem utvrđuje i način biranja svoga predsjednika.
- 2. Starateljsko se vijeće sastaje prema potrebi u skladu sa svojim poslovnikom, koji sadržava i odredbe o sazivanju sastanaka na zahtjev većine njegovih Članova.

Članak 91.

Kada je to prikladno, Starateljsko vijeće koristi pomoć Ekonomskog i socijalnog vijeća i specijaliziranih ustanova glede predmeta koji ulaze u nadležnost svake od njih.

Glava XIV.

MEĐUNARODNI SUD

Članak 92.

Međunarodni sud glavni je sudski organ Ujedinjenih naroda.,On djeluje u skladu s priloženim Statutom, koji je izrađen na temelju Statuta Stalnog suda Međunarodne pravde i sastavni je dio ove Povelje.

Članak 93.

1. Svi su Članovi Ujedinjenih naroda ipso facto stranke Statuta Međunarodnog suda.
2. država koja nije Članica Ujedinjenih naroda može postati stranka Statuta Međunarodnog suda uz uvjete koje, za svaki pojedini slučaj, određuje Opća skupština na preporuku Vijeća sigurnosti.

Članak 94.

1. Svaki se Član Ujedinjenih naroda obvezuje da će prihvati odluku Međunarodnog suda u svakom sporu u kome je on stranka.
2. Ako bilo koja stranka spora ne izvrši obveze koje joj nameće presuda što ju je izrekao Sud, druga se stranka može obratiti Vijeću sigurnosti, koje može, ako to drži potrebnim, dati preporuke ili odlučiti o mjerama koje bi trebalo poduzeti da presuda bude izvršena.

Članak 95.

Ništa u ovoj Povelji ne sprečava Članove Ujedinjenih naroda da rješavanje svojih sporova povjere drugim sudovima na temelju sporazuma koji već postoje ili koji mogu biti sklopljeni u budućnosti.

Članak 96.

1. Opća skupština ili Vijeće sigurnosti mogu tražiti od Međunarodnog suda savjetodavno mišljenje o svakom pravnom pitanju.
2. Drugi organi Ujedinjenih naroda i specijalizirane ustanove, koje Opća skupština može u svako doba na to ovlastiti, mogu također tražiti savjetodavno mišljenje Suda o pravnim pitanjima koja se pojave u okviru njihovih djelatnosti.

Glava XV.

TAJNIŠTVO

Članak 97.

Tajništvo se sastoji od glavnog tajnika i Organizaciji potrebnog osoblja. Glavnog tajnika imenuje Opća skupština na preporuku Vijeća sigurnosti. On je najviši službenik Organizacije.

Članak 98.

Glavni tajnik djeluje u tom svojstvu na svim sastancima Opće skupštine, Vijeća sigurnosti, Ekonomskog i socijalnog vijeća i Starateljskog vijeća. On obavlja sve ostale funkcije koje mu povjere ti organi. Glavni tajnik podnosi Općoj skupštini izvještaj o radu Organizacije.

Članak 99.

Glavni tajnik može upozoriti Vijeće sigurnosti na svaki predmet koji bi po njegovu mišljenju mogao dovesti u opasnost održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti.

Članak 100.

1. U obavljanju svojih dužnosti glavni tajnik i osoblje neće tražiti ni primati upute od bilo koje vlade ili bilo koje druge vlasti izvan Organizacije. Oni će se suzdržavati od svakog čina koji je nespojiv s njihovim položajem međunarodnih službenika odgovornih jedino Organizaciji.

2 Svaki se Član Ujedinjenih naroda obvezuje da će poštovati isključivo Međunarodni značaj funkcija glavnog tajnika i osoblja i da neće pokušati da utječe na njih u obavljanju njihovih dužnosti.

Članak 101.

1. Glavni tajnik imenuje osoblje u skladu s pravilima koja utvrđuje Opća skupština.

2. Odgovarajuće osoblje stalno je dodijeljeno Ekonomskom i socijalnom vijeću, Starateljskom vijeću i, po potrebi, drugim organima Ujedinjenih naroda. To je osoblje sastavni dio Tajništva.

3. Pri zapošljavanju osoblja i određivanju udjela službe uzima se prvenstveno u obzir potreba da se osigura najviši stupanj radne sposobnosti, stručnosti i poštenja. Dužna će se pažnja pokloniti važnosti da se osoblje izabere na što je moguće široj geografskoj osnovi.

Glava XVI.

RAZNE ODREDBE

Članak 102.

1. Svaki ugovor i svaki Međunarodni sporazum, sklopljen od bilo kojega Člana Ujedinjenih naroda poslije stupanja na snagu ove Povelje, što je prije moguće registrirat će se u Tajništvu, a ono će ga objaviti.
2. Nijedna se stranka takvog ugovora ili Međunarodnog sporazuma koji nije registriran u skladu s odredbom stavka 1. ovoga Članka ne može pozvati na taj ugovor ili sporazum ni pred kojim organom Ujedinjenih naroda.

Članak 103.

U slučaju sukoba između obveza Članova Ujedinjenih naroda na temelju ove Povelje i njihovih obveza na temelju bilo kojega drugoga Međunarodnog sporazuma prevladavaju njihove obveze na temelju ove Povelje.

Članak 104.

Organizacija uživa na području svakoga svog Člana pravnu sposobnost potrebnu za obavljanje svojih funkcija i za postizanje svojih ciljeva.

Članak 105.

1. Organizacija uživa na području svakoga svog Člana privilegije i imunitete potrebne za postizavanje svojih ciljeva.
2. Predstavnici Članova Ujedinjenih naroda i službenici Organizacije također uživaju privilegije i imunitete potrebne za nezavisno obavljanje svojih funkcija u svezi s Organizacijom.
3. Opća skupština može davati preporuke radi određivanja pojedinosti za primjenu stavaka 1. i 2. ovoga Članka ili može predlagati Članovima Ujedinjenih naroda konvencije u tu svrhu.

Glava XVII.

PRIJELAZNE ODREDBE O SIGURNOSTI

Članak 106.

Dok ne stupe na snagu posebni sporazumi spomenuti u Članku 43, koji bi po mišljenju Vijeća sigurnosti njemu omogućili da započne obavljati svoje dužnosti na temelju Članka 42, stranke Deklaracije četiriju Država, koja je potpisana u Moskvi 30. listopada 1943., i Francuska konzultirat će se Među sobom i po potrebi s drugim Članovima Ujedinjenih naroda, u skladu s odredbama stavka 5. te Deklaracije, radi poduzimanja zajedničke akcije, u ime Organizacije, koja bi mogla biti potrebna za održavanje Međunarodnog mira i sigurnosti.

Članak 107.

Ništa u ovoj Povelji ne obesnažuje niti prijeći u odnosu prema bilo kojoj državi koja je za vrijeme drugoga svjetskog rata bila neprijatelj bilo koje potpisnice ove Povelje, akciju poduzetu ili odobrenu kao posljedicu toga rata od vlada odgovornih za tu akciju.

Glava XVIII.

IZMJENE

Članak 108.

Izmjene ove Povelje stupaju na snagu za sve Članove Ujedinjenih naroda kada ih usvoji većina od dvije trećine Članova Opće skupštine i kada ih dvije trećine Članova Ujedinjenih naroda, uključujući sve stalne Članove Vijeća sigurnosti, ratificiraju u skladu sa svojim ustavnim propisima.

Članak 109.

1. Radi revizije ove Povelje može se održati opća konferencija Članova Ujedinjenih naroda na dan i u mjestu koji će se utvrditi dvotrećinskom većinom glasova Članova Opće skupštine i glasovima bilo koje devetorice Članova Vijeća sigurnosti. Svaki Član Ujedinjenih naroda ima na konferenciji jedan glas.
2. Svaka izmjena ove Povelje koju konferencija preporuči dvotrećinskom većinom stupa na snagu kada je ratificiraju, u skladu sa svojim ustavnim propisima, dvije trećine Članova Ujedinjenih naroda; uključujući sve stalne Članove Vijeća sigurnosti.
3. Ako takva konferencija nije održana prije desetoga godišnjeg zasjedanja Opće skupštine, računajući od stupanja na snagu ove Povelje, prijedlog za njezino sazivanje stavlja se na dnevni red toga zasjedanja Opće skupštine, a konferencija se održava ako bude tako odlučeno većinom glasova, Članova Opće skupštine i glasovima bilo koje devetorice Članova Vijeća sigurnosti.

Glava XIX.

RATIFIKACIJA I POTPISIVANJE

Članak 110.

1. Države potpisnice ratificirat će ovu Povelju u skladu sa svojim ustavnim propisima.
2. Ratifikacije se polazu kod Vlade Sjedinjenih Američkih Država, koja će svako polaganje notificirati svim državama potpisnicama kao i glavnom tajniku Organizacije, kada bude imenovan.
3. Ova Povelja stupa na snagu pošto budu položene ratifikacije Republike Kine, Francuske, Saveza Sovjetskih Socijalističkih Republika, Ujedinjenog Kraljevstva Velike Britanije i Sjeverne Irske i Sjedinjenih Američkih Država i većine ostalih država potpisnica. Zatim će Vlada Sjedinjenih Američkih Država sastaviti zapisnik o polaganju ratifikacija, kojeg će prijepis dostaviti svim državama potpisnicama.
4. Države potpisnice ove Povelje, koje ju ratificiraju poslije njezina stupanja na snagu, postaju iskonski Članovi Ujedinjenih naroda na dan polaganja svojih ratifikacija.

Članak 111.

Ova Povelja, koje su kineski, francuski, ruski, engleski i španjolski tekstovi jednakovjerodostojni, položit će se u arhiv Vlade Sjedinjenih Američkih Država. Ta će Vlada dostaviti vladama ostalih država potpisnica njezine propisno i ovjerene prijepise.

U POTVRDU TOGA predstavnici vlada Ujedinjenih naroda potpisali su ovu Povelju.

SASTAVLJENO u gradu San Franciscu, dvadeset šestoga lipnja tisuću devetsto četrdeset pete.